**Evropský parlament**
2014-2019

*Dokument ze zasedání*

**B8-0455/2017**

30.6.2017

# NÁVRH USNESENÍ

předložený na základě prohlášení Komise

v souladu s čl. 37 odst. 3 jednacího řádu a rámcovou dohodou o vztazích mezi Evropským parlamentem a Evropskou komisí

předložený na základě prohlášení Komise v souladu s čl. 37 odst. 3 jednacího řádu a rámcovou dohodou o vztazích mezi Evropským parlamentem a Evropskou komisí

o prioritách Parlamentu pro pracovní program Komise na rok 2018
(2017/2699(RSP))

**João Pimenta Lopes, Dimitrios Papadimoulis, Marina Albiol Guzmán, Paloma López Bermejo, Neoklis Sylikiotis, Takis Hadjigeorgiou, Javier Couso Permuy, Marisa Matias**
za skupinu GUE/NGL

**B8-0455/2017**

**Usnesení Evropského parlamentu o prioritách Parlamentu pro pracovní program Komise na rok 2018**
**(2017/2699(RSP))**

*Evropský parlament,*

– s ohledem na rámcovou dohodu o vztazích mezi Evropským parlamentem a Evropskou komisí[1], zejména na přílohu IV této dohody,

– s ohledem na čl. 37 odst. 3 jednacího řádu,

***Jiná Evropa je možná***

A. vzhledem k tomu, že po několika letech hospodářské, sociální a politické krize jsou hodnoty, které mají být základem integrace EU – demokracie a spolupráce, rovnost a sociální spravedlnost, solidarita a udržitelnost, dodržování právního státu a lidských práv – soustavně oslabovány;

B. vzhledem k tomu, že neoliberální a na úspory orientované politiky, které EU ukládá cestou rámce pro správu ekonomických záležitostí, prohloubily sociálně-ekonomické nerovnosti v rámci jednotlivých členských států i mezi nimi a zvýšily počet osob, které jsou ohroženy chudobou a sociálním vyloučením; vzhledem k tomu, že deregulace trhu práce a regresivní daňové systémy přispěly k přesunu bohatství od pracovníků k velkým kapitalistům a zvětšily rozdíly v příjmech a majetku;

C. vzhledem k tomu, že výrazně nepřiměřená dluhová zátěž je důsledkem asymetrických politik a povahy integračního procesu, který je výhodný pro některé země, ale jiné byly zatlačeny do závažné hospodářské deprese; vzhledem k tomu, že dluhová zátěž byla využita jako záminka pro uložení úsporných opatření, která naopak prohloubila recesi a oslabila sociální funkci států i pracovní práva občanů, a v důsledku vedla k prohloubení nezaměstnanosti, chudoby, výraznému snížení mezd, vyššímu věku odchodu do důchodu a omezení veřejných výdajů v oblastech, jako je vzdělávání, kultura a zdraví;

D. vzhledem k tomu, že důsledkem této situace je, že občané pochybují o neoliberálních politikách, které aplikují vlády složené z politických stran „velké koalice“, které nedokázaly reagovat na narůstající problémy našich společností; vzhledem k tomu, že občané trvají na zásadní změně politiky a politických struktur;

E. vzhledem k tomu, že mimořádně nerovnoměrný hospodářský vývoj a dluhová zátěž, vysoká nezaměstnanost, oslabování sociálních a pracovních práv a prohlubující se sociálně-ekonomické nerovnosti vyžadují, aby bylo upuštěno od politik, které EU v současné době uplatňuje, a přešlo se k politikám – jak na vnitrostátní úrovni, tak na úrovni EU, které posílí snahy členských států o dosažení prosperity pro všechny, spravedlivé distribuce bohatství, udržitelného hospodářského růstu, plné zaměstnanosti, pracovně právní jistoty a sociální ochranu, poskytování kvalitních, všeobecných a

[1] Úř. věst. L 304, 20.11.2010, s. 47.

bezplatných veřejných služeb, kvalitní životní podmínky v rámci zdravého přirozeného životního prostředí, investice do vzdělávání a infrastruktury, důstojný život pro starší osoby, dostupné bydlení, energie a komunikační prostředky; vzhledem k tomu, že jsou nezbytné celkové politiky pro boj proti chudobě, sociálnímu vyloučení a nerovnosti v příjmech, a to zejména v podobě přerozdělovacích politik, a veřejné investice vytvářející pracovní místa na úrovni Unie i členských států;

F. vzhledem k tomu, že rámec správy ekonomických záležitostí odňal politická rozhodnutí demokraticky zvoleným vládám a vnitrostátním parlamentům, čímž zabránil evropským občanům v demokratické kontrole, a institucionalizoval úsporná opatření; vzhledem k tomu, že vzrůstající opozice proti takovému druhu evropské integrace odráží naléhavou potřebu jiného integračního procesu, který by sloužil sociálnímu a demokratickému procesu v EU, spravedlivému a mírovému řešení mezinárodních výzev a celosvětovému kulturního dialogu a který by byl pevně založený na spolupráci mezi zeměmi s rovnými právy;

G. vzhledem k tomu, že daňové systémy jsou koncipovány tak, aby byly ku prospěch spíše velkému kapitálu než pracující třídě a lidem; vzhledem k tomu že přísná rozpočtová opatření doprovázená velkými ztrátami státních příjmů v důsledku daňových úniků vyvíjejí na rozpočty členských států další tlak a podrývají zájmy občanů a pracovníků; vzhledem k tomu, že daňová politika je i nadále v pravomoci členských států; vzhledem k tomu, že tajné daňové dohody, celosvětový fenomén daňových úniků a vyhýbání se daňovým povinnostem i přesun zisků do daňových rájů jsou stále povoleny, nebo nejsou v právním rámci řádně upraveny;

H. vzhledem k tomu, že rozpočtová rozhodnutí EU neodrážejí priority nutné ke stimulaci udržitelného, kvalitativně i sociálně vyváženého růstu, ani nezohledňují potřebu solidarity a hospodářské a sociální soudržnosti mezi členskými státy;

I. vzhledem k tomu, že mezinárodní situace je v současné chvíli charakterizována probíhajícími válkami, geopolitickou rivalitou a násilnými konflikty, jakož i eskalací politik zasahování a destabilizace svrchovaných zemí i nebezpečnými závody ve zbrojení, v jejichž čele stojí hlavní síly NATO; vzhledem k tomu, že občané odmítají zapojení Evropy do válek a geopolitickou rivalitu; vzhledem k tomu, že závazek mnohostrannosti a spolupráce v rámci zásad mezinárodního práva a zásad Charty OSN, a rovněž právo národů na sebeurčení a respektování svrchovanosti mají klíčový význam;

J. vzhledem k tomu, že EU nadále čelí největší uprchlické humanitární krizi od druhé světové války; vzhledem k tomu, že EU a některé členské státy nesou přímou odpovědnost za hlavní příčiny této migrace nebo tohoto nuceného vysídlování, které nutí lidi opouštět své domovy v důsledku války, změny klimatu, nerovnosti a nepatřičného zasahování na Blízkém východě a v severní Africe prostřednictvím vojenských intervencí, které podněcují regionální konflikty a slouží geopolitickým strategickým zájmům EU, Spojených států a NATO; vzhledem k tomu, že EU zjevně neplní své závazky, zejména ty, které vyplývají z mezinárodního práva;

K. vzhledem k tomu, že několik oblastí politik EU a členských států položilo základy xenofobii, rasismu a extremistickým pravicovým politik a ideologiím a rozvoji radikálních xenofobních a rasistických stran a hnutí, neboť posilují diskriminaci ve

vztahu k zacházení s pracovníky, uprchlíky a přistěhovalci na základě státní příslušnosti; vzhledem k tomu, že v EU rovněž dochází k porušování lidských práv, což přispívá k posilování těchto tendencí;

L. vzhledem k tomu, že se v důsledku politických rozhodnutí EU prohloubil demokratický deficit a mnozí lidé mají pocit, že je instituce nereprezentují; vzhledem k tomu, že to představuje obrovský problém, který lze řešit pouze cestou větší transparentnosti a otevřenosti a obrany hodnot lidských práv a demokracie, zejména silnějším zapojením občanů, mírem, tolerancí, pokrokem, solidaritou a spoluprací mezi národy;

M. vzhledem k tomu, že klimatická krize i nadále ohrožuje stabilitu, zdraví a živobytí společnosti po celém světě, jakož i dobré životné podmínky zvířat a biologickou rozmanitost; vzhledem k tomu, že závazky v rámci COP21, ať jsou jakkoli ambiciózní, by měly být pečlivě posíleny ve správném směru;

N. vzhledem k tomu, že svrchovaná vůle národů v jednotlivých členských státech stanovit si vlastní cestu rozvoje by měla být ochraňována jako absolutní právo;

***Ochrana a prosazování pracovních a sociálních práv***

1. silně kritizuje, že návrh Evropského sociálního pilíře v podobě předložené Komisí je pouhým manuálem sociální etikety, jenž nepřinese posun paradigmatu, který EU tolik potřebuje a který by odvrátil lidskou, sociální a ekonomickou krizi způsobenou neoliberalismem a zhoršenou úspornými a deregulačními politikami; zdůrazňuje, že zákonné plošné sociální zabezpečení a bezpečné pracovní smlouvy na dobu neurčitou musí být nezpochybňovaným zákonným modelem, který se v budoucnosti bude uplatňovat v Evropě, o niž usilujeme, a to odchylně od scénářů flexibility zakotvených v diskusním dokumentu o sociálním rozměru Evropy; trvá na tom, že by měly být zajištěny reálné sociální politiky pro všechny osoby žijící v EU, přičemž by se mělo usilovat o postupné sbližování základních sociálních práv, zejména pokud se jedná o vymahatelná minimální sociální práva na úrovni Unie, která by měla jednoznačnou přednost před dalšími politickými cíli, aniž by bylo dotčeno právo členských států uplatňovat přísnější normy; budoucí Evropa, kterou požadujeme, zruší úsporný a konkurenční rámec, liberalizaci a deregulaci pracovního trhu a do popředí postaví ta nejsilnější možná sociální a pracovní práva na úrovni EU i členských států, a to včetně práva na minimální příjem chránící před chudobou pro všechny, práva na stávku a práva na vyšší mzdy na základě odvětvových kolektivních smluv pro všechny pracovníky; požaduje, jakožto první krok tímto směrem, protokol o sociálním pokroku, který by prosazoval prvořadé postavení sociálních práv ve vztahu k veškerým dalším pravidlům finančního trhu a fiskálním pravidlům;

2. domnívá se, že revidovaná evropská sociální charta by měla být základem jednotného souboru minimálních sociálních práv a norem, přičemž očekává závazek EU o přistoupení k Chartě, který dále posílí sociální a hospodářskou konvergenci, a soudržnost osob a území při současném zaručení toho, že členské státy budou mít nezcizitelné právo uplatnit přísnější práva a normy;

3. naléhavě vyzývá k provádění konkrétních návrhů, které by zaručily a podporovaly právo na kolektivní vyjednávání jakožto klíčový nástroj pro zajištění a posílení práv, a rovněž závazku Komise prosazovat zásadu stejné mzdy za stejnou práci na stejném

místě pro všechny pracující, a v té souvislosti k uznání veškerých kolektivních smluv včetně těch, které se vztahují na vyslané pracovníky; ostře nesouhlasí s jakýmkoli pokusem oslabovat kolektivní akce, zejména právo na sdružování v odborech, kolektivní vyjednávání a stávku;

4. vyzývá Komisi, aby podporovala omezení a regulaci pracovní doby a zvýšení mezd a aby potírala sociální dumping s cílem ukončit nejisté a podvodné zaměstnávání, deregulaci pracovní doby, rozrůstání odvětví s nízkou mzdou, konkurenčně nízké mzdy, diskriminaci, obtěžování a násilí na pracovišti, a aby chránila pracovníky před vykořisťováním v nových formách práce, včetně práce v digitálním prostředí, právo na odhlášení a odstup od práce;

5. vyjadřuje hluboké politování nad návrhy Komise týkajícími se odvětví dopravy, jelikož tyto návrhy nezahrnují přísné normy týkající se bezpečnosti a pracovních podmínek a směřují k oslabení práv pracujících, včetně práva na stávku;

6. naléhavě vyzývá Komisi, aby odmítla a opustila model flexikurity a podporovala politiky, které budou vytvářet kvalitní a bezpečná pracovní místa, která všem pracovníkům, včetně mobilních a vyslaných pracovníků, zajistí mzdy, ze kterých se uživí, a to nyní i v budoucnosti ve smyslu úspor, kvalifikace a penzí, a rovněž přístup ke komplexní sociální ochraně; potvrzuje, že je nutné paušální sociální zabezpečení založené na solidaritě, a odmítá privatizaci a oslabení ochrany ve formě omezení sociálních transferů a zvýšení věku odchodu do důchodu;

7. naléhavě vyzývá Komisi, aby se boj proti nerovnosti, chudobě a sociálnímu vyloučení stal jádrem jejích politik; opakovaně vyzývá Komisi, aby se zavázala k ekonomickému modelu, který by se zaměřoval na vytváření pracovních míst s právy namísto hromadění bohatství pro akcionáře, a aby se zavázala k posílení veřejných služeb namísto privatizace, která přesouvá bohatství z veřejné do soukromé sféry a oslabuje práva pracovníků; zdůrazňuje, že jsou zapotřebí další opatření, včetně dvou iniciativ, zaprvé: plán sociálních investic na podporu sociálních politik na úrovni členských států, který by prosazoval a podporoval bezplatný a rovný přístup ke kvalitním veřejným službám v členských státech, včetně přístupu ke spravedlnosti, vzdělání, zdravotní péči, důstojnému bydlení a péči o děti a starší osoby; a zadruhé: návrh integrované strategie proti chudobě zahrnující vytvoření systému minimálního příjmu na úrovni členských států, který by zaručoval procento průměrného příjmu v daném členském státě s minimální referenční výší 60 %, což je důležitý krok k odstranění chudoby;

8. brání právo na mobilitu, trvá však na tom, že nemůže nahradit vytváření pracovních míst tam, kde lidé žijí, přičemž odmítá návrh Komise, který staví proti sobě pracovníky proti pracovníkům; zdůrazňuje tento bod s ohledem na zesilující digitalizaci modelů výroby, která by neměla vést k nezaměstnanosti a nejistým pracovním místům, nýbrž by měla vést ke zkrácení pracovní doby při současném zabezpečení a zvýšení platů a pracovních podmínek; domnívá se, že digitalizace je pro společnost zásadní výzvou z hlediska přechodu mezi mizejícími profesemi a novými modely výroby a z hlediska zajištění sociálních a pracovních práv na nových pracovních místech a v nových formách organizace práce; naléhavě vyzývá Komisi, aby se zaměřila nejen na podporu spravedlivé mobility, ale i na vytváření pracovních míst a proměny práce ve všech členských státech, a zejména v regionech s vysokou nezaměstnaností, a aby svou pomoc

přizpůsobila specifickým potřebám členských států; v té souvislosti zdůrazňuje, že všichni pracovníci na pracovním trhu i mimo něj by měli mít přístup k programům pro soustavné vzdělávání a učení po celý svůj pracovní život, přičemž tyto programy by měli financovat zaměstnavatelé a členské státy;

9. v kontextu diskuse a doporučení vnitrostátního insolvenčního rámce vyzývá Komisi, aby zajistila účast a informovanost pracovníků a odborových svazů v rámci všech fází procesu a aby zabránila taktickému zneužívání insolvenčních řízení pro omezení pracovněprávních povinností; dále vyzývá Komisi, aby umožnila, že za určitých okolností by zaměstnanci mohli převzít společnosti v insolvenci s cílem zachovat jejich hospodářskou činnost a minimalizovat zánik pracovních míst;

10. domnívá se, že všechny akční programy EU pro vzdělávání a kulturu by měly zahrnovat systematický a sociální inkluzivní rozměr, podporovat politiky zaměřené na kvalitní veřejné vzdělávání a přispívat ke všeobecnému přístupu ke kultuře a volnočasovým aktivitám pro všechny; vyzývá proto Komisi a členské státy, aby vyloučily výdaje spojené se vzděláváním a kulturou z výpočtu veřejného dluhu dle Paktu o stabilitě a růstu, a to až do doby, než bude zrušen a nahrazen Paktem pro zaměstnanost a růst;

11. zdůrazňuje význam politických pobídek podporujících práva žen a rovné postavení mužů a žen; bere na vědomí balíček, který se zabývá otázkou sladění pracovního a soukromého života a jehož součástí jsou návrhy na nové nebo přísnější minimální standardy rodičovské dovolené, otcovské dovolené a pečovatelské dovolené; trvá však na tom, aby iniciativy reagovaly na stanovisko Parlamentu ke směrnici o mateřské dovolené, kdy by se měla zvýšit minimální garantovaná doba mateřské dovolené, po kterou je vyplácena mzda v plné výši, ze 14 na 20 týdnů, a mandatorní nárok na placenou otcovskou dovolenou; vítá návrh, aby se otcovská dovolená stala individuálním právem rodičů; je přesvědčen o tom, že všechny členské státy musí přijmout konkrétní opatření na lepší vyvážení pracovního a soukromého života žen a mužů a podniknout kroky k prodloužení rodičovské dovolené, která by měla být proplácena ze 100 %, a tak pokročit v zavádění spravedlivějšího systému rodičovské dovolené;

12. vyzývá Komisi, aby ve spolupráci se členskými státy předložila návrh komplexní strategie EU týkající se násilí páchaného na ženách, která se bude zabývat všemi různými formami násilí; vítá aktuální snahu Komise, aby EU přistoupila k Istanbulské úmluvě; vyzývá EU, aby s ohledem na naléhavou potřebu přijala a provedla novou strategii EU pro boj proti obchodování s lidmi, která bude klást silný důraz na rovnost mužů a žen, a zejména s důrazem na omezení poptávky a zavedení systému sankcí pro zákazníky/pachatele;

***Progresivní hospodářské politiky***

13. vyzývá Evropskou komisi, aby v EU ukončila politiku úsporných opatření; je toho názoru, že by měly být zrušeny Smlouva o fiskální stabilitě, fiskální kompakt, evropský semestr a rovněž národní rady pro konkurenceschopnost a nezávislé fiskální orgány, neboť je pro ně charakteristický demokratický a sociální deficit a nejenže představují ekonomickou svěrací kazajku, která má závažné negativní dopady na investice, růst, regionální soudržnost a vytváření pracovních míst, a dramaticky zvýšily nerovnost mezi členskými státy a v jejich rámci, ale rovněž omezily právo členských států definovat

svůj rozpočet a cíle veřejné politiky;

14. proto důsledně odmítá zprávu pěti prezidentů a bílou knihu Komise a diskusní dokument o prohlubování hospodářské a měnové unie (EMU), neboť nenabízí žádnou cestu ven z úsporného scénáře, namísto toho doporučuje prohloubit stávající politiky, zvýšit konkurenceschopnost a strukturální konvergenci, při současném uložení přísných fiskálních politik a úsporných opatření;

15. zdůrazňuje, že je nutné nahradit tyto politiky novým paktem pro růst a zaměstnanost, který by obsahoval nový soubor hospodářských, sociálních a environmentálních politik pro lidi a pracovníky a který v první řadě bude prosazovat environmentálně udržitelný růst podporující začlenění, kvalitní a bezpečná pracovní místa a sociální a regionální soudržnost; zdůrazňuje skutečnost, že v tomto novém rámci spolupráce musí členské státy znovu získat možnost rozhodovat o hospodářských politikách, které nejlépe vyhovují jejich potřebám, zatímco na úrovni EU musí demokratický proces zajistit demokratickou odpovědnost a transparentnost zahrnující Evropský parlament, národní parlamenty, a plně respektovat rozhodnutí přijatá na úrovni členských států, která by měla odrážet komplexní dialog se všemi zúčastněnými subjekty; naléhavě vyzývá Komisi, aby zahájila diskusi mezi členskými státy a orgány EU o tom, jak toho lze dosáhnout;

16. věří, že pokud by se některé členské státy rozhodly opustit euro, protože se jejich členství stalo neudržitelným a neúnosným, mělo by být takové rozhodnutí zcela respektováno a připravit cestu projednanému a řádnému odchodu, který bude svobodný a bez nátlaku, sankcí nebo zastrašování, v rámci komplexního podpůrného programu; domnívá se, že takový program by měl předvídat možnost odpovídající finanční náhrady stanovenou na základě potvrzených sociálních a hospodářských škod, ke kterým v důsledku toho došlo;

17. naléhavě vyzývá Komisi k vytvoření plánu pro mimořádné situace na podporu hospodářství zemí, které nesou následky intervence trojky;

18. zdůrazňuje skutečnost, že úroveň dluhu patří v řadě členských zemí EU neustále k nejvyšším na světě; vyzývá proto Komisi a členské státy, aby zahájily a podpořily proces opětovného projednání veřejného dluhu (jeho výše, splatnosti a úrokových sazeb) a smazání jeho spekulativní a nezákonné složky v těch nejzadluženějších zemích, s cílem uvést dluhovou službu do souladu s ekonomickým a sociálním vývojem; konstatuje, že bez odpuštění dluhů není hospodářská obnova členských států možná;

19. naléhavě vyzývá Komisi, aby urychleně vyhodnotila a projednala proces bankovní unie, který byl nedemokratický a nevyvážený a až dosud chránil zájmy bank, a nikoli vkladatelů; domnívá se, že bankovní unie dále oslabila schopnost členských států regulovat svůj bankovní systém a podpořila a vyvolala několik fúzí a sloučení v rámci bankovního sektoru v jednotlivých členských státech; bankovní unie tak fungovala jako politický nástroj pro prosazení procesu centralizace a koncentrace kapitálu; ve skutečnosti je jedním z hlavních cílů a důsledků bankovní unie vytvoření celoevropského bankovního oligopolu, který neřeší problém vyjádřený slovy „příliš velké na to, aby zkrachovaly“, ale namísto toho jej prohlubuje a neslouží ani zájmům obyvatel a je velmi daleko od účinného řešení bezpečnosti vkladatelů; domnívá se proto, že jediným způsobem, jak řešit problém „příliš velké na to, aby zkrachovaly“, a

v zájmu bezpečnosti vkladatelů a s cílem zajistit bankovní systém, který bude existovat proto, aby sloužil zájmům lidí a rozvojovým potřebám zemí, je bankovní unii zrušit a prosazovat veřejnou kontrolu a decentralizaci bankovního a finančního sektoru; trvá na tom, že je naléhavě potřeba přijmout iniciativy a chránit vkladatele s malým a středním příjmem z řad evropských občanů před budoucí krizí systému;

20. zdůrazňuje, že deregulace a liberalizace kapitálových trhů jsou závažným problémem z hlediska ekonomiky členských států, zejména pokud se jedná o jejich stabilitu; domnívá se, že unie kapitálových trhů, prohloubením financializace ekonomik členských států, slouží pouze zájmům finančních kapitalistů a výrazně zvyšuje riziko nové finanční krize; požaduje, aby byl neprodleně zastaven proces vytváření unie kapitálových trhů, a opakuje, že je nutné oddělit investiční bankovnictví od maloobchodního bankovnictví tak, aby nedocházelo ke kontaminaci odvětví a koncentraci odvětví;

21. trvá na tom, aby Komise a členské státy projevily skutečné politické odhodlání zdanit skutečné držitele bohatství; vyjadřuje politování nad nedostatečnou reakcí EU v případech daňových skandálů; brání požadavek, aby byla zveřejněna daňová rozhodnutí, hlášení dle jednotlivých států a rejstříky skutečných vlastníků za účelem zajištění transparentnosti a kontroly; zasazuje se o ukončení off-shore společností a jiných daňových rájů v EU i mimo ni a účinnou regulaci těch, kteří off-shore systémy umožňují a podporují, je pro spolupráci za účelem rušení bankovního tajemství pro daňové účely, podporu opatření spolupráce v předcházení praní špinavých peněz a daňových podvodů a boji proti nim a trestání spekulativních transakcí prostřednictvím opatření daňové politiky a zajištění toho, aby zisky a daně byly tam, kde dochází k hospodářské činnosti, kde skutečně pracují zaměstnanci a kde je vytvářena hodnota; žádá uspořádání mezinárodního summitu pod vedením OSN s cílem stanovit plán a společný akční plán na zrušení daňových rájů a daňového dumpingu;

***Oživení ekonomik členských států prostřednictvím veřejných investic a udržitelného růstu***

22. zdůrazňuje, že kromě demokratického a spravedlivého rámce spolupráce a skutečného pilíře sociálních práv potřebuje EU ucelenou a spravedlivou strategii hospodářského rozvoje a investic, která zohlední zájmy občanů a potřeby a specifika jednotlivých členských států; vyzývá Komisi, aby spustila plán veřejných investic, který bude skutečně usilovat o plnou zaměstnanost a udržitelnou energeticky účinnou nízkouhlíkovou ekonomiku, přičemž se obzvláště zaměří na země a regiony s vysokou mírou nezaměstnanosti a chudoby a rovněž ta výrobní odvětví, která jsou zásadní pro rozvojové strategie jednotlivých zemí; vybízí k prosazování veřejných projektů a k podpoře místních vlád, malých a středních podniků a mikropodniků, družstev a neziskového sektoru posílením jejich produktivity, zamezením dopadu dominantních tržních postavení, jež jsou zaujímána velkými korporacemi, a zajištěním inteligentního hospodářského rozvoje a sociální soudržnosti v EU, jakož i k podpoře fondů Společenství, které je třeba posílit a orientovat tímto směrem;

23. zdůrazňuje, že vedle plánu investic by politika soudržnosti měla být viditelným, hmatatelným a kvantifikovatelným vyjádřením evropské solidarity a spravedlnosti; zdůrazňuje naléhavou potřebu skutečné politiky soudržnosti s výrazně navýšenými strukturálními fondy, která má za hlavní cíle snížení nerovností mezi regiony se

zvláštním důrazem kladeným na chudší a nejvzdálenější regiony a která se zaměřuje na členské státy, jež jsou postiženy nedostatečnou zaměstnaností, vysokými úrovněmi nezaměstnanosti nebo čelí přírodní katastrofě nebo humanitární krizi, a zahrnuje pomoc v podobě lidských zdrojů a technické pomoci, pokud jde o migraci a přírodní katastrofy; naléhavě proto žádá Komisi, aby hájila pro období po roce 2020 silnou politiku soudržnosti založenou na dotacích a jejích klíčových cílech environmentální, sociální, hospodářské a územní soudržnosti, zakotvených ve Smlouvách, s jak městským, tak venkovským rozměrem a silným důrazem kladeným na evropskou územní spolupráci, se silným závazkem k zásadě partnerství, podporující skutečnou konvergenci a udržitelný hospodářský růst a růst zaměstnanosti; rozhodně odmítá podřízení politiky soudržnosti správě ekonomických záležitostí EU, strukturálním reformám a makroekonomickým podmíněnostem, neboť politika soudržnosti by neměla být používána jako nástroj finančního trestání, pokud členský stát nebo region odmítá politiky deregulace a privatizace;

24. s přihlédnutím k nejnovějším událostem, zejména zemětřesení v Itálii a Řecku a požárům v Portugalsku a Španělsku, které vedly k dramatickému a značnému dopadu na život lidí ve výrazně zanedbaných regionech, podtrhuje význam Fondu solidarity Evropské unie (EUSF) k reakci na velké přírodní katastrofy a bere na vědomí navrhované navýšení jak prostředků na závazky, tak prostředků na platby pro EUSF; vyzývá Komisi, aby prostředky tohoto fondu dále navýšila a aby přijala pravidla pro mobilizaci tohoto fondu, která umožní pružnější a včasnější mobilizaci pokrývající širokou škálu katastrof se zásadními dopady a zkrácení času, který uplyne mezi katastrofou a dostupností finančních prostředků;

25. trvá na tom, že na sociální, hospodářské, klimatické a politické výzvy lze reagovat pouze ukončením neoliberálních politik minulosti a přeorientováním se na sociální pokrok, hospodářskou konvergenci, soudržnost a udržitelný rozvoj; naléhavě vyzývá k ukončení situace, kdy platí zásada hospodářské soutěže a zásada tržního hospodářství, a jejich nahrazení Evropou založenou na zásadě solidarity a vzájemně výhodné spolupráce;

26. očekává, že strategie hospodářského vývoje bude zahrnovat inkluzivní strategii pro průmysl, která posílí a rozvine diverzifikovanou průmyslovou bázi ve všech členských státech a regionech s přihlédnutím k regionálním specifikům; zdůrazňuje pilotní úlohu států a veřejných investic z hlediska strategie opětovné industrializace, která by měla zahrnovat strategická odvětví a jejímiž hlavními cíli by měl být růst počtu pracovních míst a sociální a environmentální udržitelnost; vyzývá Komisi, aby řešila problém přesouvání průmyslové výroby v rámci globálních hodnotových řetězců, a aby navrhla zákaz financování EU pro účely přemístění výroby, a tím zachovala ve členských státech pracovní místa v odvětví průmyslu;

27. připomíná zásadní úlohu, kterou hraje veřejný výzkum jakožto protiváha k tržně orientovaným trendům; zdůrazňuje, že je nutné využít výzkumné prostředky EU jakožto nástroje pro posílení územní soudržnosti EU tak, aby se předešlo koncentraci výzkumných prostředků v několika zemích, univerzitách, výzkumných centrech a korporacích; zdůrazňuje, že je důležité posílit veřejné investice a veřejnou regulaci v oblasti digitálních služeb s cílem překonat digitální rozdělení a zdůrazňuje, že je nutné vyhnout se koncentraci digitálního obsahu u několika distributorů; podporuje otevřené

normy v digitálním odvětví a otevřenou vědu tak, aby inovace mohl každý využít; vyzývá, aby byly veškeré vědecké poznatky získané s přímou nebo nepřímou finanční podporou EU veřejně dostupné;

28. odmítá vnitřní energetický trh EU a vytvoření evropské energetické unie, což by vedlo k další liberalizaci a monopolizaci; požaduje veřejnou kontrolu tohoto strategického odvětví, neboť veřejné vlastnictví a řízení výroby a distribuce energie je tou nejlepší cestou, jak zajistit environmentální a sociální udržitelnost; opakuje, že energie je veřejným statkem a že přístup k energii by měl být základním sociálním právem; vyjadřuje politování nad tím, že Komise toto opomenula ve všech svých návrzích, zejména v balíčku „čisté energie pro všechny Evropany“; v té souvislosti očekává, že Komise vytvoří Evropskou observatoř energetické chudoby a vypracuje konkrétní akční plán, jak řešit energetickou chudobu;

29. vyzývá k decentralizované společné rybářské politice (SRP), která podpoří modernizaci a udržitelný rozvoj odvětví rybolovu a zajistí jeho socioekonomickou životaschopnost, udržitelnost zdrojů, zachování a vytváření pracovních příležitostí a zlepšení životních podmínek pracovníků v tomto odvětví; znovu zdůrazňuje, že je zapotřebí, aby společná rybářská politika zohlednila zvláštní charakteristiky drobného a pobřežního rybolovu a vhodnost stávajících nástrojů pro potřeby odvětví; vyzývá k opatřením na zajištění státní svrchovanosti ve výlučných ekonomických oblastech členských států a jejich rybolovných zdrojích;

30. domnívá se, že 30 let společné zemědělské politiky (SZP) mělo závažný nepříznivý dopad na zemědělství v členských státech, a že přispělo ke krizi v tomto odvětví; požaduje, aby byla znovu věnována pozornost jednomu z principů financování SZP „zajistit zemědělcům spravedlivou obživu,‘ s cílem bojovat proti vyšší koncentraci produkce, omezení počtu malých zemědělců a prohloubení regionální asymetrie a přeshraniční vnější závislosti na zboží, ze kterých těží největší ekonomiky EU a velké zemědělské podniky; vyjadřuje politování nad tím, že tento jev ohrožuje zemědělské a venkovské dědictví celosvětového významu, zatímco velké zemědělské podniky zvyšují své marže a diktují svůj model světového potravinového systému, což má ničivé dopady na životní prostředí; zdůrazňuje ústřední úlohu zemědělců v rámci zemědělské a potravinové politiky; je rozhodně proti dominantnímu postavení na trhu a nespravedlivému nastavení cen ze strany velkých agropotravinářských podniků na úkor potravinové bezpečnosti, kvality a suverenity, zdraví osob a zvířat, dobrých životních podmínek zvířat a životního prostředí; zdůrazňuje, že je důležité usnadnit přístup k půdě s cílem bojovat proti nerovnostem v rámci venkovských ekonomik a usnadnit generační obnovu v odvětví zemědělství;

31. vyzývá Komisi, aby v předvečer nadcházející reformy SZP posunula stávající SZP, které dominuje intenzivní zemědělství a těžební monokultury, směrem k udržitelnému zemědělství a potravinové politice zohledňující různé hospodářské, sociální, environmentální, nutriční a zdravotní otázky a výzvy;

32. vyzývá Komisi, aby zavedla měření s cílem zvýšit viditelnost a posílit úlohu žen v odvětví zemědělství; naléhavé vyzývá Komisi, aby jako prioritu stanovila ochranu a dostupnost zemědělské půdy; rozhodně odsuzuje zabírání půdy a vyžaduje ze strany Komise a členských států rychlou akci; zdůrazňuje že přístup k vodě je všeobecným

právem, které by mělo být zaručeno všem lidem a nemělo by být předmětem privatizace;

33. vyzývá Komisi, aby zakázala veškeré formy patentů na semena, a ochránila tak zemědělce před tlakem ze strany nadnárodních producentů osiva, a aby ochránila místní různorodost a naše genetické a kulturní dědictví; vyzývá Komisi, aby ve spolupráci s členskými státy zakázala povolování a pěstování geneticky modifikovaných organismů a obchodování s nimi, a aby přijala opatření proti širokému používání pesticidů;

34. naléhavě vyzývá Komisi, aby bezodkladně provedla zbývající body strategie Evropské unie v oblasti ochrany a dobrých životních podmínek zvířat na období 2012–2015; žádá Komisi, aby vypracovala novou ambiciózní strategii v otázce ochrany a dobrých životních podmínek zvířat a biologické rozmanitosti pro období 2016–2020, překonávající současné nedostatky a mezery, s cílem vytvořit rovné podmínky a zlepšit životní podmínky zvířat a ochranu biologické rozmanitosti v celé EU;

***Environmentální politiky pro udržitelnou budoucnost – řešení změny klimatu***

35. podtrhuje naléhavou potřebu řešit klimatickou krizi; vítá, že konference COP 21 uznala, že klimatická krize je právě nejvíce zhoršována energeticky náročnými výrobními systémy a využíváním fosilních paliv; zdůrazňuje, že k řešení změny klimatu je nutné, aby se všechny dotčené země zavázaly ke snižování svých emisí skleníkových plynů, neboť nesou v této oblasti historickou odpovědnost; je pevně přesvědčen, že péče o planetu nemůže být ponechána na tržních nástrojích, ale vyžaduje odpoutání od stávajícího kapitalistického modelu růstu a také neúprosný posun v metodách výroby, distribuci a spotřebě; konstatuje proto s politováním, že závazky přijaté na konferenci COP 21 nezaručují snižování emisí skleníkových plynů, které se považuje na nezbytné proto, aby byl zajištěn cíl omezení nárůstu teploty na nejvýše 2 °C, a aby dohoda byla posílena mechanismy založenými na trhu;

36. vyjadřuje politování nad tím, že závazné cíle, které Komise dosud prezentovala, jsou málo ambiciózní; vyslovuje politování nad skutečností, že politiky v oblasti změny klimatu setrvávají na tržním přístupu, který jednoznačně prokázal svou neúčinnosti a zvrácenost (trh s uhlíkem, nástroje flexibility atd.); vybízí k zásadnímu posunu od tržního přístupu směrem k přístupu normativnímu, založeném na zásadě „společné, ale rozlišené“; vyzývá Komisi a členské státy, aby šly dále, než je stanoveno v Pařížské dohodě; je pevně přesvědčen, že EU musí zvýšit své úsilí a měla by považovat řešení změny klimatu a životní prostředí za prioritu; proto Komisi a členské státy vyzývá, aby začlenily politiku týkající se změny klimatu a přísné normy ochrany životního prostředí do všech příslušných politik; naléhavě vyzývá Komisi a členské státy k zajištění provádění závazků Pařížské dohody a také vysokých cílů, navzdory všem jejím nedostatkům a rozporům;

37. specificky vyzývá Komisi, aby konkrétně navrhla zejména kritéria udržitelnosti pro průmyslové výrobky a aby plně začlenila „oběhové hospodářství“ do všech příslušných politik, přičemž bude brán ohled na celý životní cyklus výrobků; dále zdůrazňuje, že je třeba plně provést opatření uvedená v plánu pro „Evropu účinněji využívající zdroje“, včetně postupného odstranění dotací, které mají negativní dopad na životní prostředí; domnívá se, že tržní přístup k oběhovému hospodářství má nebezpečné důsledky pro

veřejný zájem, a že silná zodpovědnost členských států a veřejných politik jsou nezbytné;

38. je přesvědčen, že by energetická transformace měla vyústit v účinnější, transparentnější, udržitelnější a demokratický energetický systém založený na obnovitelných zdrojích energie, z nějž bude mít prospěch celá společnost; znovu opakuje výzvu Parlamentu k závaznému cíli 30% podílu energie z obnovitelných zdrojů v celkové spotřebě, který by měl být revidován až na cíl 45% v souladu se stávající Pařížskou dohodou, a 40 % pro úspory energie do roku 2030; vyzývá Komisi, aby předložila závazná kritéria udržitelnosti pro energii a biomasu;

39. vyzývá k zachování biodiverzity v mořském prostředí, což zajistí vhodné podmínky pro rozvoj populací ryb prostřednictvím zavedení vhodných udržitelných postupů hospodaření; zasazuje se o cíle udržitelného rozvoje, kterými jsou navržené ochrana přírody nejméně 10 % pobřežních a mořských oblasti, v souladu s vnitrostátními a mezinárodními právními předpisy a na základě nejlepších dostupných vědeckých informací, a prvořadost rybolovu malého rozsahu a řemeslného rybolovu v přístupu ke zdrojům; vyslovuje se v této souvislosti pro vytvoření pásem bez rybolovu v oblastech, kde jsou populace ryb a biodiverzita ohroženy; zdůrazňuje stejně tak potřebu provádět účinnou prevenci změny klimatu a strategií zmírňování po celé EU s cílem chránit zemědělskou půdu v dlouhodobém horizontu, včetně upouštění od intenzivního zemědělství a nadprodukce;

40. upozorňuje na potřebu dekarbonizovat celé odvětví dopravy; vyjadřuje hluboké politování nad skutečností, že návrh Komise na balíček předpisů v oblasti mobility přepravy ještě víc liberalizuje toto odvětví na újmu životního prostředí a pracovníků; vyzývá Komisi, aby předložila nový návrh, který by vycházel z potřeb členských států zajistit územní soudržnost, prosazoval veřejnou dopravu, sdílela by se v něm řešení mobility s podporou chůze a jízdy na kole, zejména v městských oblastech, a který by realizoval snížení emisí z automobilů, lehkých užitkových vozidel (dodávek), těžkých nákladních vozidel a dopravy letecké, železniční a lodní;

41. hájí zvýšené přidělení finančních prostředků na ochranu životního prostředí; vybízí k podstatnému zvýšení prostředků v programu LIFE na nejméně 1 % rozpočtu EU; odmítá oslabování právních předpisů na ochranu stanovišť a ohrožených druhů volně žijících živočichů a rostlin; žádá o vytvoření zvláštního finančního nástroje pro financování sítě NATURA 2000 a přijetí soudržných opatření k zachování jejích hodnot;

42. vyzývá Komisi, aby důsledně postupovala v souladu se zásadou předběžné opatrnosti, a aby se stáhla a nenavrhovala další výjimky při používání chemických látek, škodlivých pesticidů a endokrinních disruptorů, a aby snížila expozici chemickým látkám, které mají negativní dopad na lidské zdraví, zdraví zvířat a celosvětové životní prostředí, prostřednictvím vody, půdy, ovzduší a potravin, a aby předložila legislativní návrhy s cílem snížit tuto expozici;

43. vybízí k posílení přístupu Společenství k předcházení přírodním katastrofám, včetně zavedení vhodného finančního rámce pro prevenci, který je možno mobilizovat na aktivity zaměřené na nápravu situací, kdy hrozí riziko;

*Vnitřní trh a mezinárodní obchod*

44. domnívá se, že jednotný trh v rámci svých mnoha odvětvových dimenzí zesílil erozi státních hospodářských nástrojů k regulaci, svou hospodářskou nadvládu, rozevírání nůžek a nerovnoměrný rozvoj, a rovněž podporoval vyhýbání se daňovým povinnostem a daňové úniky spolu s přesunem zisků do daňových rájů, privatizací, liberalizací obchodních vztahů a také koncentrací kapitálu; domnívá se že, prostřednictvím jednotného trhu a ve jménu soutěže EU podporovala a prosazovala útoky na práva zaměstnanců, což vedlo k sociální nerovnosti, deregulaci práce, snižování mezd a čím dál nejistějším pracovním místům, zatímco spravedlivější daňové politiky zaměřené na větší přerozdělování byly zmařeny nebo zablokovány; poznamenává v rozporu s tím, co je běžně uváděno, že systém jednotného trhu vedl ke zvýšeným nákladům pro spotřebitele a ke zhoršení kvality poskytovaných služeb;

45. zdůrazňuje, že každá země musí mít právo určovat své obchodní politiky a ctít takové obchodní dohody, které jsou nejvíce v souladu s jejich zájmy a také s jejich hospodářskými charakteristikami a potřebami, s přihlédnutím k tomu, v jaké míře se v tomto ohledu doplňují se třetími zeměmi;

46. bere na vědomí revidovaný návrh směrnice o audiovizuálních mediálních službách; lituje však, že dostatečně neřeší ani hrozby pro pluralitu médií, ani rizika pro zranitelné uživatele, zejména nezletilé osoby, týkající se nebezpečných komerčních reklam, umísťování produktů, nezákonného obsahu a platforem pro sdílení videí a sociálních médií; z toho důvodu vyzývá Komisi, aby revidovala směrnici o elektronickém obchodu a také aby zajistila, aby se ve svých stávajících a budoucích činnostech, které se týkají jednotného digitálního trhu, více zaměřila na demokratické a kulturní změny; připomíná, že digitalizace je významnou měrou spojená také se vzděláváním, znalostmi, výzkumem, médii a internetovou gramotností, a proto požaduje větší politickou odpovědnost a evropskou digitální strategii uzpůsobenou potřebám společnosti a uživatelů;

47. vyzývá Komisi a členské státy, aby zaručily, aby veškeré aktivity a programy EU týkající se kultury, vzdělávání a občanství systematicky obsahovaly rozměr sociálního začlenění, jenž se zaměří zejména na znevýhodněné skupiny; vyzývá Komisi, aby umožnila plný přístup všech lidí ke kulturním aktivitám a tvůrčí oblasti a aby podporovala podniky kulturního a tvůrčího odvětví, zejména kulturní produkce malého rozsahu;

48. uvádí, že jakýkoli legislativní návrh, který nějakým způsobem zasahuje do práv a odměn účastníků z kulturního a tvůrčího odvětví, musí zajistit spravedlivou a důstojnou odměnu, kterou dostávají autoři, výkonní umělci, výrobci a technici; dále žádá, aby členské státy spolupracovaly s odborovými organizacemi pracovníků kulturních a tvůrčích odvětví, subjekty financovanými z veřejných prostředků a veřejnými orgány na vytvoření a zavedení konkrétních opatření pro vymýcení pracovní nejistoty, která panuje v tomto odvětví;

49. kromě toho připomíná důležitost zvýšení financování a odstranění překážek, včetně překážek ekonomických, pro žadatele o vzdělávací programy, jako je Erasmus+ a Tvůrčí Evropa, především pro studenty s nižšími příjmy, osoby se zdravotním postižením, účastníky vzdělávání ze vzdálených regionů a účastníky dotčené brexitem;

odsuzuje nahrazení grantových systémů nástrojem pro záruky za studentské půjčky a vyzývá Komisi, aby tento svůj návrh zrušila;

50. odmítá přístup vedoucí k další liberalizaci obchodu, deregulaci a privatizaci prosazovaný Komisi ve spolupráci s mnoha různými partnery na celém světě, který ohrožuje svrchovanost členských států a slouží geopolitickým zájmům nejbohatších zemí a nadnárodních korporací tím, že jim umožňuje kontrolovat a využívat bohatství třetích zemí, zvyšování asymetrií uvnitř regionů a mezi regiony navzájem a udržování závislosti méně rozvinutých zemí (a to v EU a mimo ni); trvá na vztazích se státy nebo partnery, kteří respektují práva pracovníků a environmentální a regionální charakteristiky, a takovými, jež zároveň nezpochybňují geopolitické zájmy malých zemí, malých a středních podniků nebo státní majetek či veřejné služby;

51. naléhavě žádá Komisi, aby odstoupila mimo jiné od jednání o dohodě o transatlantickém obchodním a investičním partnerství (TTIP), dohodě mezi EU a Japonskem a dohodě o obchodu službami (TiSA); domnívá se, že by se obchodní dohody měly zaměřit na podporu důstojných pracovních míst, udržitelný model hospodářství, ale především na spravedlivé rozdělení bohatství, různorodou škálu hospodářských činností a pevně zakotvený přístup k právu na regulaci, s cílem učinit pokrok směrem k sociální spravedlnosti, dále rozvíjet kvalitu veřejných služeb, chránit životní prostředí a kulturní rozmanitost a také mít možnost důsledně respektovat zásadu předběžné opatrnosti;

52. požaduje zavedení regulovaného mezinárodního obchodu založeného na vzájemné doplňkovosti; trvá na tom, aby byly všechny projednávané dokumenty zpřístupněny veřejnosti a aby byly tyto dohody, které dramaticky ovlivňují každodenní život obyvatel, před jejich přijetím konzultovány se všemi vnitrostátními parlamenty; odsuzuje zahájení procesu projednávání komplexní hospodářské a obchodní dohody (CETA) a vybízí k jeho okamžitému zastavení;

53. naléhavě žádá Komisi, aby plně podpořila smlouvu OSN pro obchod a lidská práva, včetně jejích závazných ustanovení, a požaduje, aby Komise a členské státy zahrnuly do všech stávajících a budoucích obchodních dokumentů podepsaných Evropskou unií ustanovení umožňující skutečnou kontrolu daňových podvodů, praní špinavých peněz a spekulací na ceny potravin, vody a jiných základních potřeb lidských bytostí a přírody;

***Dodržování základních práv – cesta k demokracii***

54. trvá na tom, že v demokratické, spravedlivé a progresivní alternativě pro Evropu, kde bude ve všech zemích přistupováno stejně k právům, na základě solidarity, spolupráce a sociální spravedlnosti; trvá na tom, že respekt k lidským právům a právnímu státu musí být jádrem jakýchkoli politik na úrovni EU a jednotlivých členských států; uvádí, že jiná Evropa musí být vybudována tak, že lidé v ní budou mít silnější úlohu a větší zapojení, při současném respektování jejich práv a jejich vůle;

55. domnívá se, že ve vztahu k orgánům EU, silnější úlohu a zapojení občanů a občanské společnosti mimo jiné prostřednictvím revidované a posílené evropské občanské iniciativy; vybízí k lepšímu přístupu k dokumentům a větší transparentnosti korporátního lobbismu, mimo jiné prostřednictvím expertních skupin a většího respektu k iniciativám jako evropská občanská iniciativa;

56. požaduje transparentnost a odpovědnost a trvá na tom, že orgány EU se musí stát skutečně otevřenými, transparentními a odpovědnými občanům jak z hlediska rozhodovacího procesu, tak ve smyslu zájmů, kterým slouží; vyzývá v tomto směru Komisi, aby bezodkladně a odpovídajícím způsobem naplnila usnesení Parlamentu o prohlášeních komisařů o střetu zájmů a aby předložila návrh opatření na účinnou ochranu oznamovatelů, zahrnující všechny kategorie oznamovatelů, se zřetelem na zásady obsažené v doporučení Rady Evropy CM/Rec(2014)[7];

57. vyjadřuje hluboké znepokojení nad rostoucím demokratickým deficitem a protidemokratickými činnostmi EU; důrazně odmítá politiky EU, které odebraly možnost politického výběru svrchovaným a demokraticky zvoleným vládám a národním parlamentům a snížily demokratickou kontrolu EU a zavedly úsporné programy jako trvalé opatření; důrazně odmítá jakékoli aktivity orgánů EU, které by měly za cíl předepsat politiky a opatření namířené proti vůli lidí, které by vydíraly svrchované vlády a v nichž by byly přehlíženy výstupy účasti občanů na procesu politického rozhodování a boj a práva pracovníků a útočeno na ně; naléhavě žádá Komisi, aby respektovala vůli občanů a aby respektovala jakákoli případná budoucí referenda o otázkách EU; zdůrazňuje nezadatelné právo lidí vést diskusi a vyjádřit svou vůli; odmítá narativ nevyhnutelnosti často vykreslovaný orgány EU, neboť v demokracii vždy existují alternativní cesty a podle vůle lidu;

58. odsuzuje nestoudné přehlížení lidských práv a také povinností podle mezinárodního práva, k němuž dochází v odpovědi EU na humanitární krizi, jak dokládá zvyšování militarizace na vnějších hranicích EU; vyzývá Komisi, aby přesměrovala finanční prostředky přidělené na zesílenou kontrolu na hranicích a posílení pevnosti Evropa ve prospěch opatření souvisejících s přijetím a integrováním uprchlíků a migrantů; naléhavě vyzývá Komisi, aby posílila proaktivní pátrací a záchranné akce, zejména v centrálním Středozemí, aby vypracovala návrhy na bezpečné a zákonné cesty pro vstup do EU pro všechny ženy, muže a děti, jež potřebují ochranu, jakož i pro migrující pracovníky, včetně okamžitého, ambiciózního a závazného programu znovuusídlování, jež bude vycházet ze skutečných vazeb uprchlíků k příslušným zemím, a aby podpořila volání Parlamentu po vytvoření humanitárních víz tím, že bude předložen příslušný návrh, tak aby lidé již nebyli nuceni riskovat své životy ve Středozemním moři nebo v pouštích na své cestě do Evropy; odsuzuje zvýšení využívání tzv. měkkých, tj. právně nevynutitelných nástrojů k tlaku na třetí země pro vznik neformálních dohod o zpětném přebírání; v tomto ohledu silně odsuzuje dokument mezi EU a Tureckem, dokument mezi EU a Afghánistánem: tzv. „Další společná cesta v migrační problematice“ – a probíhající rozhovory s třetími zeměmi v rámci partnerství pro řízení migrace; odsuzuje politiku EU pro správu hranic a externalizaci provádění kontrol na hranicích třetím zemím, zejména z prostředků svěřenského fondu EU pro Afriku;

59. vybízí ke spravedlivému rozmísťování uprchlíků do důstojných ubytovacích zařízení a k uzavření zadržovacích středisek a k tomu, aby se podporovalo sociální začlenění uprchlíků i migrantů a jejich integrace do trhu práce se zohledněním jejich preferencí, dovedností a kvalifikace a aby byla zajištěna ochrana před zneužíváním a diskriminací; vybízí k ochraně a podpoře osob se zvláštními potřebami, obětí obchodování s lidmi a nezletilých osob bez doprovodu; zdůrazňuje, že je třeba zajistit právo na rodinný život, zakotvené Evropskou úmluvou o ochraně lidských práv a základních svobod (EÚLP), které musí být uplatňováno třetími zeměmi i EU, a zdůrazňuje, že je naléhavě zapotřebí

plně respektovat právo na rodinný život a slučování rodin, a to jak zevnitř EU, tak zvnějšku, včetně rychlého vyhledávání zranitelných osob usilujících o sloučení rodiny; vyzývá Komisi, aby vyhodnotila provádění směrnice o právu na sloučení rodiny, včetně uplatňování sdělení Komise týkající se pokynů pro používání směrnice 2003/86/ES o právu na sloučení rodiny, a aby v odůvodněných případech iniciovala řízení pro porušení povinností;

60. vyslovuje politování nad skutečností, že Komise sice navrhla alternativu k nařízení Dublin, která ovšem neřeší závažné nedostatky nařízení stávajícího, neboť se nezakládá na zásadě solidarity a spravedlivého rozdělení odpovědnosti; je znepokojen hlavně povinností všech států zkoumat, zda by mohla být daná žádost prohlášena za nepřípustnou na základě koncepcí bezpečné třetí země nebo první země, která poskytla azyl;

61. vyjadřuje své hluboké zklamání nad nesplněnými sliby členských států, že budou přemísťovat uchazeče o azyl z Itálie a Řecka; naléhavě žádá členské státy, aby splnily své závazky, které jim ukládá rozhodnutí Rady, a aby systematicky přemísťovali uchazeče o azyl z Řecka a Itálie; vyzývá Komisi, aby navrhla, že bude platnost opatření o přemísťování prodloužená, dokud to situace bude vyžadovat;

62. vyjadřuje hlubokou obavu ohledně Evropského programu pro bezpečnost, který se zaměřuje na represivní politiky a to, aby byly rozšířeny donucovací orgány na úrovni EU; kritizuje rostoucí sekuritizaci politik, včetně shromažďování osobních údajů a profilování občanů a státních příslušníků třetích zemí, využívání důvodně nahromaděných obav obyvatel, a také využívání boje proti terorismu k napadání práv a svobod občanů spolu se zvýšeným státním dohledem; rozhodně protestuje proti tomuto porušování lidských práv a skutečnosti, že nezbytné politiky prevence jsou represivními politikami mařeny; vyzývá Komisi a členské státy k posílení politik prevence včetně politik zaměřených na problematiku mládeže, práce či sociálně-ekonomické soudržnosti a jiných preventivních nástrojů, jejichž cílem je podpora osob ohrožených sociálním vyloučením; připomíná na tomto místě nutnost toho, aby EU a její členské státy zastavily všechny vnější vojenské akce a aby sehrály mezinárodní úlohu v posilování míru;

63. vyzývá k okamžitému přijetí horizontální antidiskriminační směrnice s cílem posunout kupředu boj proti diskriminaci, jež zahrnuje také útoky proti menšinám, přistěhovalcům, žadatelům o azyl a dalším zranitelným skupinám; vyzývá Komisi, aby zhodnotila provádění vnitrostátních strategií integrace Romů a doporučení Rady týkajících se opatření účinné integrace Romů v členských státech a aby tam, kde je to nezbytné, navrhla dodatečná opatření pro účinné začleňování Romů; vyjadřuje politování nad rostoucím počtem případů nenávistných trestných činů a verbálních projevů nenávisti namířených proti etnickým a náboženským menšinám, osobám LGBTI, žadatelům o azyl a osobám bez domova; zastává názor, že nárůst rasistických a xenofobních nálad a organizaci je spojen s vzestupem pravicových a fašistických tendencí v Evropě, které nelze vnímat odděleně od úsporných a neoliberálních politik, které byly uloženy v EU a členských státech v posledních desetiletích, ani od narůstajícího demokratického deficitu a přehlížení a nerespektování vůle lidu;

***Mír a mezinárodní solidarita***

64. odmítá evropskou bezpečnostní strategii a její společnou zahraniční a bezpečnostní politiku a společnou bezpečnostní a obrannou politiku; požaduje ukončení spolupráce mezi EU a NATO a strategických priorit a odmítá stávající expanzionisticky zaměřenou politiku NATO; dále požaduje zrušení všech zahraničních vojenských základen v Evropě a rozpuštění NATO; odmítá evropskou obrannou unii, která je nebezpečnou, přímou cestou k válce; a staví se proto proti navyšování rozpočtů členských států v oblasti obrany a bezpečnosti; rozhodně odmítá jakékoli používání programu Horizont 2020 nebo rozpočtu EU obecně ve prospěch financování jakýchkoli vojenských, civilně-vojenských nebo bezpečnostních výzkumů obecně, a zejména pak na rozvoj systémů dálkově řízeného letadla (RPAS); trvá na tom, že by EU a její členské státy měly spolupracovat na zajištění míru, diplomatickém a mírovém řešení konfliktů, mezi jiným prostřednictvím zprostředkovatelských iniciativ, a programech na odzbrojení, demobilizaci a reintegraci, v ITS Chartou OSN; podporuje režim nešíření jaderných zbraní (NPT) a jaderné odzbrojování;

65. rozhodně odmítá diskusní dokument o budoucnosti evropské obrany, včetně zřízení Evropského obranného fondu, jakož i fungování jednotného trhu v oblasti obrany, na něž je potřebné navýšení financování na oblast obrany a bezpečnosti z rozpočtových prostředků EU;

66. odsuzuje bezprecedentní rychlost, jakou se EU militarizuje, a vyjadřuje v této souvislosti hluboké politování;

67. naléhavě žádá odzbrojení, včetně jaderného odzbrojení, demobilizaci vojáků, ukončení vnějších vojenských intervencí, civilní výzkum a bádání ve službách lidu a jeho rozvoje; vyzývá k rozpuštění NATO; připomíná, že nejlepší způsob, jak prosazovat mít, je podpora opatření pro vymýcení chudoby, humanitární pomoc a udržitelný a spravedlivý hospodářský a sociální rozvoj;

68. uvádí, že vnější spolupráce by měla být založena na zásadě internacionální solidarity a na plném respektování vůle se rozvíjet a tempa rozvoje jednotlivých zemí;

69. vyjadřuje hluboké politování nad skutečností, že EU prosazuje tytéž neúspěšné politiky vůči přistupujícím zemím; je znepokojen nedávným vývojem v regionu Západního Balkánu ohledně nárůstu deficitu demokratických postupů a v souvislosti se stále častějším autoritářstvím, vzestupem nacionalistické a iredentistické rétoriky a hospodářskou stagnací s velmi vysokou nezaměstnaností, přičemž to vše by mohlo vést k nestabilitě v regionu, a mnohé z těchto problémů vyplynuly z agresivní války, jíž bylo mnoho těchto zemí stiženo; trvá na tom, že EU nese odpovědnost za selhání svých politik ohledně regionu Západního Balkánu, a vyzývá Komisi, a by přehodnotila a radikálně přeformulovala svou politiku rozšiřování a pomoc kandidátským a potenciálním kandidátským zemím poskytovanou z nástroje předvstupní pomoci se zaměřením na podporu demokracie a občanské společnosti, právního státu, lidských, občanských a pracovních práv, sociální soudržnosti a sociální spravedlnosti a udržitelného hospodářského růstu; domnívá se, že by mělo být rozhodnutí o připojení k EU založeno na svrchovaném rozhodnutí občanů;

70. vyzývá v souvislosti s událostmi, k nimž došlo od července 2016, a referendem ze dne 16. dubna 2017 k tomu, aby byla dočasně pozastavena jednání o přistoupení s Tureckem, nebude-li provádění ústavního balíčku změněno a nebude-li okamžitě

obnoven právní stát; zdůrazňuje, že je nutné, aby byl proces modernizace celní unie s Tureckem silně podmíněn přísnými podmínkami, zaměřenými na otázky lidských práv, demokracie, právního státu a dobrých sousedských vztahů; trvá na svém postoji, že celní Unie nemůže být modernizována, jestliže Tureckem není nyní plně uplatňována vůči všem členským státům stávající celní unie a dodatkový protokol;

71. upozorňuje, že je jakožto prioritní záležitost nutné řešit sociálně-ekonomické hlavní příčiny současných bezpečnostních a migračních výzev, a odmítá jakoukoli vojenskou bezpečnostní spolupráci; vyzývá Evropskou komisi, aby dodržela svůj závazek spolupracovat s partnery evropské politiky sousedství (EPS) při provádění rozvojových cílů OSN; zdůrazňuje, že vytváření pracovních míst je rozhodující pro budoucnost většiny zemí sousedství; podporuje zvláštní důraz kladený na zaměstnatelnost mladých lidí a podporu malých a středních podniků; zdůrazňuje, že je vyžadován víceúrovňový přístup, a to na vnitrostátní, regionální i místní úrovni, stejně jako regionální, subregionální a přeshraniční spolupráce, která slouží k mobilizaci členských států EU, partnerských zemí a jejich místních a regionálních orgánů; vybízí k realistickým přístupům a programům, které mají konkrétní přínosy pro občany, vyzývá Komisi, aby předložila strategii nebo spolupráci se sousedy sousedů, která byla vyhlášena během přezkumu evropské politiky sousedství;

72. potvrzuje svou jednoznačnou podporu řešení izraelsko-palestinského konfliktu v podobě existence dvou států vycházejícímu z hranic v roce 1967, kdy by hlavním městem obou států byl Jeruzalém a kdy by vedle sebe v míru a bezpečí existoval Stát Izrael a Palestinský stát, a to na základě práva na sebeurčení a plného dodržování mezinárodního práva; vyzývá Komisi, aby ve svých programech spolupráce a pomoci věnovala zvláštní pozornost lidem, jejichž obydlí se nacházejí v oblastech stižených okupací nebo blokádou; vyzývá Komisi, aby plně provedla článek 2 dohody o přidružení mezi EU a Izraelem v reakci na dlouhodobá závažná porušování lidských práv Izraelem na okupovaných palestinských územích, diskriminačního zacházení Izraelem ve vztahu k jeho vlastním občanům arabského původu a jeho přehlížení rezoluce OSN v této záležitosti; trvá na důsledném uplatňování „Pokynů týkajících se způsobilosti izraelských subjektů a jejich činností na územích okupovaných Izraelem od června roku 1967, pokud jde o granty, ceny a finanční nástroje financované EU počínaje rokem 2014“ ve všech členských státech; vyzývá Komisi, aby přezkoumala financování programů vědecké spolupráce s cílem předejít jakémukoli druhu financování izraelského vojenského průmyslu; opakuje svou výzvu Komisi, aby posoudila náklady demolicí domů a infrastruktury, které byly financovány EU, a aby trvala na poskytnutí finanční náhrady;

73. znovu zdůrazňuje svou podporu sebeurčení Západní Sahary, kterého by mělo být dosaženo prostřednictvím referenda, v souladu s mezinárodním právem a příslušnými rezolucemi OSN; vyzývá Komisi, aby plně provedla článek 2 dohody o přidružení mezi EU a Marokem v reakci na dlouhodobá závažná porušování lidských práv Marokem na okupovaných územích Západní Sahary, včetně hospodářských represí a politického trestání odnětím svobody saharských mírových aktivistů bojujících za sebeurčení; vyzývá Komisi, aby provedla rozsudek Evropského soudního dvora ze dne 21. prosince 2016, podle kterého dohody mezi EU a Marokem vztahující se na Západní Saharu jsou podle mezinárodního práva nezákonné; zdůrazňuje, že jakákoli budoucí dohoda EU o Západní Sahaře musí být sjednána s Frontou Polisario jakožto mezinárodním

zástupcem obyvatel Sahary; upozorňuje na zhoršování humanitární situace v uprchlických táborech v Tindúfu v důsledku selhání mezinárodní pomoci a vyzývá Komisi zvýšit současné úrovně pomoci alespoň na její historické úrovně;

74. vyzývá Komisi, aby zachovala závazky a důležité kroky přijaté při vyjednávání dohody o politickém dialogu a spolupráci mezi Evropskou unií a jejími členskými státy a Republikou Kuba; zdůrazňuje, že je nutné zachovat si v rámci jednání konstruktivní přístup, který bude respektovat vůli kubánského lidu, a vyhnout se vnějším zásahům nebo omezování vnitřních záležitostí Kuby; vyzývá Komisi, aby přispěla k ukončení blokády;

75. připomíná zásadu účinné rozvojové spolupráce: přijetí rozvojových priorit ze strany rozvíjejících se zemí; odmítá jakékoli pokusy o propojení rozvojové pomoci s hraničními kontrolami, řízením migračních toků nebo dohodami o zpětném přebírání osob; odmítá snahu zakotvit podmíněnost mezi rozvojovou pomocí a spoluprací ze strany příjemců pomoci, mimo jiné v oblasti strukturálních reforem a otázek migrace; zdůrazňuje, že platby z finančního nástroje pro rozvojovou spolupráci (DCI) a Evropského rozvojového fondu (EDF) není možno využít pro vojenské program, policejní spolupráci a reformu armády; trvá na tom, že je nezbytný mechanismus odpovědnosti týkající se sledování a provádění rozvojových cílů tisíciletí a cílů poměru ODA k HND ve výši 0,7, s jehož splněním do roku 2015 již členské státy souhlasily;

76. vyzývá rovněž Komisi, aby prosazovala všeobecný nárok na přístup k sexuálnímu a reprodukčnímu zdraví a právům a zahrnula jej do všech souvisejících politických oblastí na území EU i mimo ně; vyzývá EU a členské státy, aby bojovaly proti dopadům „roubíkového pravidla“ tím, že výrazně navýší financování v oblasti sexuálního a reprodukčního zdraví a práv, zejména financování určené výslovně pro zajištění dostupné kontroly porodnosti a bezpečných a zákonných interrupcí, a to s využitím rozvojového financování na úrovni států i EU;

77. požaduje, aby k dluhové udržitelnosti byl zaujat přístup vycházející z lidských potřeb v podobě závazného souboru norem, které definují odpovědné půjčky, a požaduje smazání zahraničního dluhu rozvíjejících se států;

78. vyzývá Komisi, aby sdělením podpořila vypracování právně závazného nástroje pro nadnárodní korporace pod záštitou OSN a zajistila zakotvení účinných opravných prostředků pro oběti v případech, kdy domácí jurisdikce zjevně není schopna účinně stíhat nadnárodní subjekty;

***Financování EU***

79. připomíná, že rozpočet EU je nástrojem pro dosažení výše uvedených cílů; domnívá se, že by to mělo probíhat prostřednictvím politik a programů zabývajících se konkrétními potřebami členských států tak, aby rozpočet EU doplňoval snahu členských států namísto toho, aby ukládal priority nebo paušální model; dále se domnívá, že by rozpočet měl usnadnit vyzkoušení osvědčených postupů z jiných zemí;

80. opakovaně vyzdvihuje význam politik soudržnosti a nutnost posílení financování této oblasti, zejména prostřednictvím Evropského sociálního fondu; zdůrazňuje, že tyto politiky nesmí být za žádných okolností oslabovány, a to ani brexitem, a že rozpočtové

položky by měly být zachovány přinejmenším ve stejné výši jako ve stávajícím období pro všechny kategorie regionů; vyzývá Komisi, aby předložila návrhy týkající se politiky soudržnosti po roce 2020 a příští víceletý finanční rámec (VFR) do počátku roku 2018 za účelem zajištění hladkého rozhodování a rovněž toho, aby členské státy a regiony měly dostatek času pro nastavení priorit a přijetí a provedení politických změn;

81. v kontextu návrhu Komise ohledně VFR po roce -2020 trvá na tom, aby se rozpočet zjednodušil a byl transparentnější, spravedlivější, podléhal veřejné kontrole a vycházel ze zásady solidarity; trvá rovněž na jednotě rozpočtu EU a tedy na integraci různých finančních nástrojů, prostředků a svěřenských fondů, které stojí v současné době mimo rozpočet;

82. požaduje, aby rozpočet na rok 2018 zahrnoval speciální podpůrná opatření pro regiony, na které bude mít největší dopad brexit, zejména financování, které konsoliduje a posune dále mírový proces v Severním Irsku;

***Brexit***

83. uznává právo jednotlivých členských států vystoupit z EU; zdůrazňuje skutečnost, že by žádné ustanovení Smluv nemělo být využíváno k tomu, aby vytvářelo neopodstatněné překážky provedení rozhodnutí členského státu vystoupit z EU;

84. odmítá jakýkoli nátlak nebo vydírání během procesu vyjednávání; naléhavě žádá Komisi, aby v zájmu všech osob žijících v různých jurisdikcích nalezla spravedlivou dohodu ohledně budoucího vztahu mezi EU a Spojeným královstvím; je navíc přesvědčen, že budoucí vztahy mezi EU a Spojeným královstvím by se měly zakládat na zásadách úcty k lidské důstojnosti, svobody, demokracie, rovnosti, právního státu a dodržování lidských práv, včetně práv příslušníků menšin;

85. domnívá se, že je mimořádně důležité rychle a neprodleně poskytnout právní jistotu státním příslušníkům členských států EU, kteří žijí v Británii, a Britům, kteří žijí v jiných členských státech; požaduje, aby byla zvláštní pozornost věnována mobilitě pracovníků (mobilních pracovníků, přeshraničních pracovníků a pracovníků v oblasti hranic, studentů), přičemž je nutné klást velký důraz na zvláštní situaci v Irsku a Gibraltaru a její pochopení;

86. trvá na tom, aby byly v rámci smlouvy o odstoupení plně dodrženy „Velkopáteční“ dohoda a následné dohody; vyzývá k tomu, aby byl severní části Irska v rámci EU udělen zvláštní status, který ji zajistí přístup k členství v EU, celní unii, jednotnému trhu a jurisdikci Evropského soudního dvora; dále požaduje svobodu pohybu zboží, osob, služeb na ostrově Irsko;

87. vyzývá Komisi, aby přezkoumala svůj pracovní program v souladu s usnesením Parlamentu;

o

o o

88. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi a vládám a parlamentům členských států.